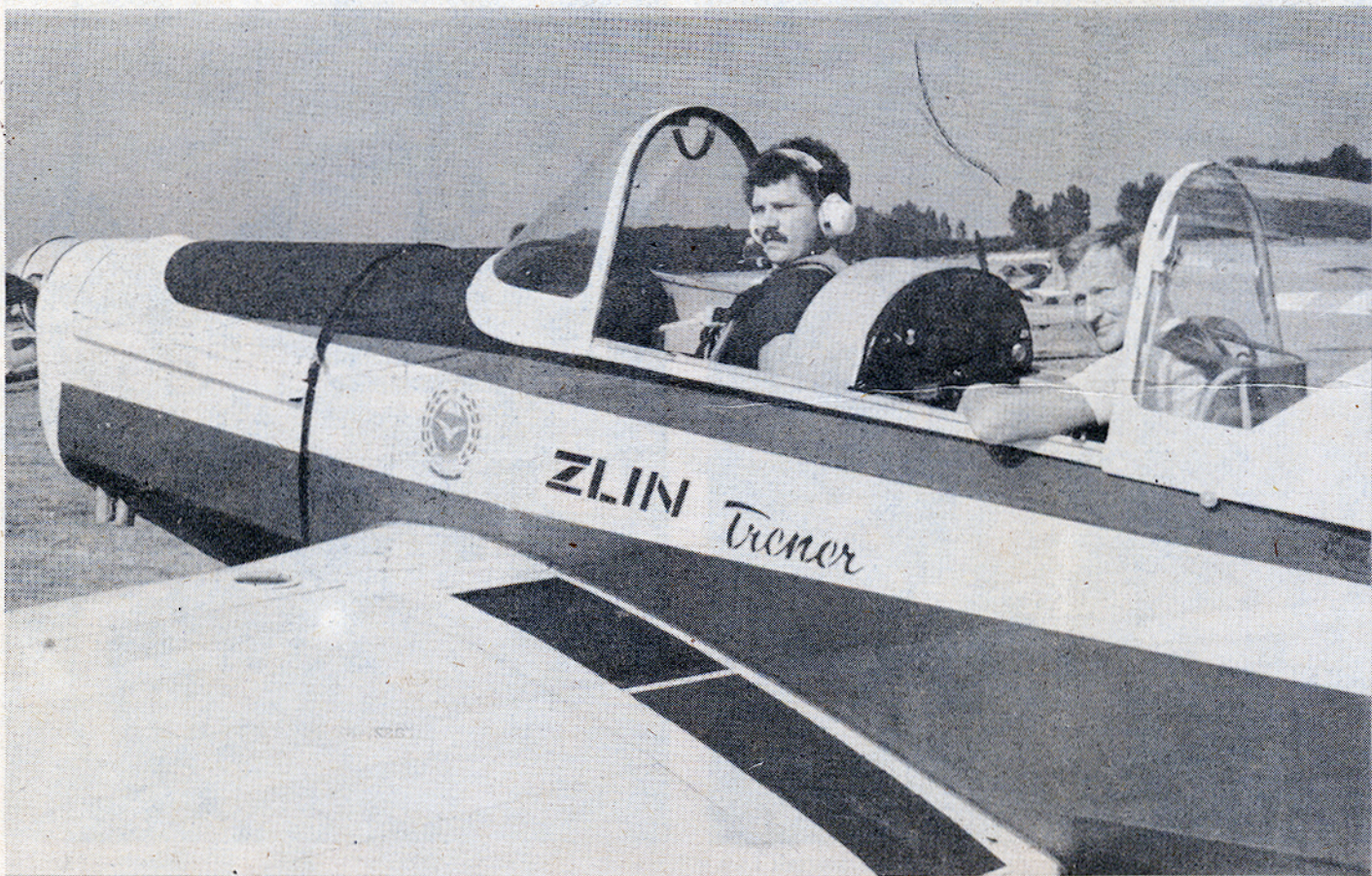

Itt volt a második otthonom

Csütörtök reggel már alig-alig találkoztunk sportolókaj a repülőtér szolgáltató épületeinek folyosóján. S ha mégis összefutottunk egyikükkel-másikkal, elfelejtettek mosolyogni. Nem volt idejük megállni még néhány percre sem...

Ez persze nem csoda, sőt, természetes, hiszen péntektől bizonyítaniuk kell a szigorú pontozóbírók és a zsüri előtt, hogy csapatba kerülésük nem a véletlen műve.

Mint ahogy az sem a sors kegyén múlt, hogy Farkas Bertalan úrhajós alezredes, a Magyar Repülőszövetség és a világbajnokság elnökségének tagja türelmesen, szolgálatkészen vállalkozott a beszélgetésre.

A véletlen műve már csak azért sem lehetett, mert a „randevúra” napokkal korábban készültünk. Csupán az időpont volt bizonytalan a reptéren is hallatlanul nagy köztiszteletnek örvendő, elfoglalt úrhajós számára.

— Hogy itt vagyok, az természetes, hiszen két éven át, 1966-ban és 1967-ben a békéscsabai repülőtér volt a második otthonom. Így aztán nemcsak az eseményhez, de annak színhelyéhez is kötődöm. Itt kezdtem repülni, s ráadásul éppen Hargitai Ferenc, a magyar csapat vezető edzője volt az oktatóm. Tőle tanultam az alapokat. Bevallani is alig merem, már olyan régen — közel húsz évvel ezelőtt. S an-

nak ellenére, hogy én kipróbálhattam a hangsebesség feletti repülés szépségeit és nehézségeit, nagyon érdekel, ami itt történik.

— Mi a különbség a Jak 55-ösök, a Pittsek, a Larsenek és az Ön által is repült MIG-ek között?

— Más magassági és sebességi tartományban dolgoznak. A MIG-ek a földtől történő elszakadás pillanatában repülnek olyan sebességgel, mint amit az itteniek maximálisan tudnak. Ami mégis azonos, hogy mindegyik típus hallatlanul nagy fegyelmet követel a pilótájától, s azonos a varázsuk, a szépségük.

— Mi a véleménye, milyen erőt képvisel ez a nemzeti mezőny?

— Bevallom, nem ismerem a világ élvonalát képviselő, itt megjelent motoros műrepülő pilótákat, hogy véleményt mondhassak róluk. A magyar csapat néhány tagját viszont igen. Ha ők jól időzítenek, ha nem lesznek türelmetlenek a versenyek során, ha kevés pontatlanságot követnek el a kötelező programok alatt, és fegyelmezetten repülnek, akkor jó helyezést remélhetünk.

Farkas Bertalan elmondta még, határtalanul szurkol a magyar fiúknak, s ő örülne a legjobban, ha nagyszerű teljesítménnyel szereznének meglepetést a szakembereknek, sporttársainknak és a nagyközönségnek egyaránt.